

อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

The Influence of Learning Behavior and Achievement Motivation on
the Success of Study of Students at Asia-Pacific International University

ดวงใจ วงศ์เกษ

Duangjai Wongkoey

มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

Asia-Pacific International University, Thailand

Email: duangjai@apiu.edu

Received June 13, 2023; Revised July 24, 2023; Accepted August 20, 2023

Abstract

The objectives of this study were as follows: 1) to study the direct effect of learning behavior on the achievement motivation of students at Asia-Pacific International University; 2) to examine the direct effect of achievement motive on the academic achievement of students at Asia-Pacific International University; 3) to investigate the direct influence of learning behaviors on the academic achievement of students at Asia-Pacific International University; and 4) to examine the indirect influence of learning behavior on academic achievement, using achievement motivation as a transmission variable, among students at Asia-Pacific International University. Data collection for this research involved a questionnaire survey administered to 307 participants from the Asia-Pacific International University. The statistical analysis encompassed frequency and percentage calculations, confirmatory factor analysis, and structural equation modeling. The research findings indicated that the research framework and empirical data were consistent and met the required conditions (p -value = 0.27, χ^2/df = 1.094, GFI = 0.968, AGFI = 0.941, RMSEA = 0.018, NFI = 0.976, IFI = 0.998, CFI = 0.998). The results revealed that students' learning behaviors had a direct influence on their motivation for academic achievement, and achievement motivation directly impacted the success of their study. However, it was observed that learning behaviors did not have a direct

influence on the success of studies. Additionally, it was found that learning behaviors had an indirect influence on study success through achievement motivation acting as a mediating variable. This research has contributed new knowledge to the field and offers recommendations for future research to individuals interested in this area of study.

Keywords: learning behavior; achievement motivation; success of study

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก 2) ทดสอบอิทธิพลทางตรงระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก 3) ตรวจสอบอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก และ 4) ทดสอบอิทธิพลทางอ้อมระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามจากนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 307 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่ากรอบแนวคิดการวิจัยและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องและกลมกลืนกันตามเงื่อนไข ($p\text{-value} = 0.27$, $\chi^2/df = 1.094$, $GFI = 0.968$, $AGFI = 0.941$, $RMSEA = 0.018$, $NFI = 0.976$, $IFI = 0.998$, $CFI = 0.998$) ข้อค้นพบปรากฏว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียน แต่พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จด้านการเรียน โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน งานวิจัยครั้งนี้ได้เสนอองค์ความรู้ใหม่และให้ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคตแก่ผู้สนใจ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียนรู้; แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์; ความสำเร็จด้านการเรียน

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นต้องอาศัยทรัพยากรที่มีคุณค่าและทรัพยากรที่กล่าวถึงนี้คือมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้ที่ขับเคลื่อนสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ความเข้มแข็ง และความมั่นคงที่ยั่งยืน ดังนั้นการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์จึงควรให้ความสำคัญโดยเน้นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้มนุษย์ทุกคน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ซึ่งผู้ที่ได้รับการศึกษาย่อมเป็นผู้ที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญของชาติสอดคล้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในศตวรรษที่ 21 โดย Ploysuwan (2020) กล่าวว่า การเรียนรู้มีทั้งหมด 4 รูปแบบ คือ 1) เรียนรู้เพื่อรู้ (Learning to know) คือ การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาการคิด แสวงหาความรู้และวิธีการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนได้ตลอดชีวิต เน้นฝึกสติ ความจำ ความคิดผสมผสานกับสภาพจริงและประสบการณ์ในการปฏิบัติ 2) เรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้ (Learning to Do) คือ การเรียนที่มุ่งพัฒนาความสามารถ และความชำนาญ รวมทั้งสมรรถนะทางด้านวิชาชีพสามารถปฏิบัติงานร่วมกับ

ผู้อื่นได้ เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติด้านประสบการณ์ต่างๆ ทางสังคมและสามารถประยุกต์องค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานหรืออาชีพได้อย่างเหมาะสม 3) เรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกัน (Learning to live together) คือ การเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข มีความเคารพสิทธิ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเข้าใจความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อของแต่ละบุคคลในสังคม ตลอดจนการแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี และ 4) เรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to be) คือ การให้ความสำคัญกับจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษาและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และสติปัญญา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวและปรับปรุงบุคลิกภาพของตน เข้าใจตนเองและผู้อื่น ดังนั้นนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในช่วงของการเรียนรู้และศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้ในอนาคตถือว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องพัฒนาตนเองในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง มีการปรับกระบวนการเรียนรู้และปรับทัศนคติเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมาย มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้ จากการศึกษาของ Muangkaw (2018) เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสู่การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 พบว่า การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง และพร้อมที่จะเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรู้คิด ปัจจัยส่วนบุคคล และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อซึ่งกันและกัน พฤติกรรมของแต่ละบุคคลไม่ได้เกิดจากสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่มนุษย์สามารถควบคุมหรือกำกับพฤติกรรมของตนเองได้ ทั้งนี้ Bandura (1986) กล่าวว่าพฤติกรรมเป็นกิริยาอาการที่แสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า ซึ่งจะออกมาภายในหรือภายนอกก็ได้ นอกจากนี้พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถรับสิ่งที่เรียนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมใหม่ของตนและพฤติกรรมนั้นสามารถสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนแต่ละคนปฏิบัติในขณะที่เรียนส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลมาจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในการเรียน (Suwanprasert, 2001) ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้จะนำไปสู่ความสำเร็จของผู้เรียน (Phetsombat & Phegtsute, 2021)

นอกจากพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วผู้เรียนยังจะต้องมีแรงจูงใจเพื่อให้ตนเองบรรลุความสำเร็จ ซึ่งเรียกว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) คือ แรงผลักดันภายในบุคคลที่แสดงออกถึงความต้องการ ความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ ตามเป้าหมายที่กำหนด จากผลการวิจัยของ Kaewkool (2008) กล่าวว่าแรงจูงใจมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จของนักศึกษามากที่สุด อีกทั้งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังเกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคลที่แสดงความสามารถจะทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งใจและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้โดยไม่ย่อท้อ มีความทะเยอทะยาน กระตือรือร้น มานะพยายาม มีการวางแผนในการทำงานและพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Mapobsuk (1997) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นพลังและเป็นตัวกำหนดทิศทางให้พฤติกรรมเป็นไปตามเป้าหมาย การเข้าใจแรงจูงใจและเลือกใช้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลจะช่วยให้การควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่นให้เป็นไปในแนวทางที่ต้องการ และนอกจากนี้การศึกษาของ Bakar et al. (2022) กล่าวว่าแรงจูงใจของผู้เรียนส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการและแรงจูงใจเป็นตัวทำนายความสำเร็จทางด้านวิชาการให้สูงขึ้น และ Shekhar et al. (2021) พบว่าแรงจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์และความสำเร็จของผู้เรียนในมุมมองที่หลากหลายแต่ยังขาดการศึกษาที่นำพฤติกรรมการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสำเร็จด้านการเรียนมาบูรณาการร่วมกันอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดเดียวกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรต้น คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ ตัวแปรส่งผ่าน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของผู้เรียน โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน แนะนำและส่งเสริมนักศึกษาให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อตนเองและการเรียน รวมทั้งสามารถใช้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาตนเองตามศักยภาพที่มีอยู่ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนและประกอบวิชาชีพของตนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
2. เพื่อทดสอบอิทธิพลทางตรงระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
3. เพื่อตรวจสอบอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
4. เพื่อทดสอบอิทธิพลทางอ้อมระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior) หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าชั้นเรียน การฟัง การอ่าน การจำบันทึกเพื่อช่วยจำ การส่งงาน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ (Panthong, 2002) ด้าน Sirisamphan (2007) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 10 ด้าน ดังนี้ 1) ทศนคติ 2) แรงจูงใจ 3) การจัดการเวลา 4) ความวิตกกังวล 5) การมีสมาธิ 6) การรวบรวมข้อมูล 7) การเลือกใจความสำคัญ 8) เทคนิคในการเรียน 9) การทดสอบตนเอง และ 10) ยุทธวิธีในการสอบ และ Boonlaidet (2011) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จเป็นผลมาจากการปรับตัวด้านการเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยการเข้าเรียนตรงเวลา ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การสรุปใจความสำคัญในหัวข้อที่เรียน รวมถึงการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ส่วน Jaiwongya (2016) กล่าวว่าพฤติกรรมเรียนรู้ของนักศึกษาเกิดจากความพึงพอใจในการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ คติวิจารณ์ญาณ การสืบค้นและรวบรวมข้อมูล กระบวนการกลุ่ม การบันทึกและการอภิปราย จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 10 ด้านที่สำคัญ คือ 1) ด้านทัศนคติในการเรียน 2) ด้านแรงจูงใจในการเรียน 3) ด้านการจัดการเวลาในการเรียน 4) ด้าน

ความวิตกกังวลในการเรียน 5) ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน 6) ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล 7) ด้านการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ 8) ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน 9) ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และ 10) ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Phetsombat & Phegtsute, 2021) และ Suwanprasert (1998) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน สภาพแวดล้อม และเพื่อนร่วมชั้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ได้ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีหรือวิธีการเรียนรู้ที่ดี เช่น การมีสมาธิในการเรียน การสร้างมีเทคนิควิธีในการเรียน การทดสอบตนเอง มีความพึงพอใจในการเรียน และมีการปรับตัวในการเรียน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีผลและส่งเสริมในการพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้จึงนำเอาตัวแปรด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ 6 ด้าน คือ ด้านความกังวล ด้านการมีสมาธิ ด้านเทคนิคในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ด้านความพึงพอใจในการเรียน และด้านการปรับตัว จากงานวิจัยของ Sirisamphan (2007), Boonlaidet (2011), and Jaiwongya (2016) มาปรับปรุงเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสำเร็จด้านการเรียนรู้

แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการพัฒนาด้านเป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงออกถึงความต้องการ ความปรารถนา ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดอนาคตตนเอง (Self-Determination Theory) ที่คิดค้นโดย Deci and Ryan (2008) กล่าวว่าแรงจูงใจมี 2 ประเภทหลักๆ คือ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) และแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) และทั้งสองแรงจูงใจเป็นแรงผลักดันที่ทรงพลังในการกำหนดตัวตนและพฤติกรรมของคน Chidmongkol and Boribal (2013) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียน เนื่องด้วยบุคคลจะมีความมุ่งมั่น เพียรพยายามอดทนในการทำงานให้สำเร็จ มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และแม้ว่าจะมีอุปสรรคปัญหาที่ไม่ย่อท้อ แต่จะมุ่งมั่นในการจัดการกับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้งานที่ทำสำเร็จลุล่วงและเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ก้าวหน้าได้ โดยลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะตั้งมาตรฐานพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อความสำเร็จ กระตือรือร้น เพียรพยายาม สามารถวางแผนการทำงานและมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายนั้นๆ ได้ Chaisiri (2020) ได้แบ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) ด้านความกล้าเสี่ยง/กล้าตัดสินใจ 2) ด้านความขยันและตั้งใจใฝ่เรียนรู้ 3) ด้านความรับผิดชอบ 4) ด้านการมีส่วนร่วมและร่วมมือ 5) ด้านความอดทนต่อการทำงาน และ 6) ด้านการวางแผนการทำงาน และ Kaewkool (2008) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ได้ตามที่ตั้งความหวังไว้ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในลักษณะที่เต็มใจ เอาใจใส่ และตั้งใจจริงในการเรียน มีความขยันขันแข็งในการเรียน มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายโดยทันทีและมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จในเวลาที่กำหนด 2) ด้านการวางแผนการเรียน การแสดงออกของลักษณะนิสัยของนักศึกษาที่มีแบบแผนในการเรียน มีความรอบคอบ ปฏิบัติภาระกิจการเรียนอย่างเป็นระบบและมีจุดหมายในการเรียน และ 3) ด้านความรับผิดชอบในการเรียน หมายถึง ลักษณะนิสัยของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบในงานของตน ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ในชั้นเรียน และพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ ดังนั้น

งานวิจัยในครั้งนี้จึงนำเอาตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผนในการเรียน ด้านการมีส่วนร่วม และร่วมมือ ด้านความขยันและตั้งใจเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านความอดทนต่อการเรียน จากงานวิจัยของ Kaewkool (2008), and Chaisiri et al. (2020) มาปรับปรุงเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสำเร็จด้านการเรียนรู้

แนวคิดและทฤษฎีความสำเร็จด้านการเรียน

ความสำเร็จด้านการเรียน (Academic Success) หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่พัฒนามาจากสถาบันการศึกษา และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล (Research Committee of Ramkhamhaeng University, 2013) สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ได้นำทฤษฎี Vocational Choice and Pattern of College Student Success ของ Holland (1959) ซึ่งเน้นถึงความสำคัญของความเหมาะสมระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งให้เห็นว่าบุคคลจะประสบความสำเร็จพึงพอใจและความสำเร็จมากขึ้นเมื่อพบว่าสิ่งแวดล้อมตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของตนเอง นอกจากนี้ความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามีบทบาทสำคัญ เนื่องจากมักจะใช้ความสำเร็จด้านการเรียนเป็นตัวชี้วัดจากคะแนนหรือผลการปฏิบัติงานในชั้นเรียนหรืออาจเกิดจากทั้ง 2 อย่าง นอกจากนี้แนวคิดของ Sawatdipong (2003) ยังชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จด้านการเรียนโดยทั่วไปจะวัดตามจุดประสงค์และต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และการบรรลุผลสำเร็จของนักศึกษาเป็นระดับความคาดหวังส่วนบุคคลที่บรรลุผลสำเร็จจากการเข้าเรียนหลักสูตรตามหลักสูตรหรือนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ตามแนวคิดของ Putsom and Sundaresan (2022) สรุปได้ว่า ความสำเร็จด้านการเรียน คือ ความสำเร็จด้านการเรียนที่ตนเองคาดหวังตามรายวิชาที่เรียน ตามหลักสูตรที่เลือกเรียน การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ และการใช้ชีวิตในการเป็นนักศึกษา ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้จึงนำแนวคิดของ Putsom and Sundaresan (2022) มาใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจึงสรุปได้ว่าตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ (ตัวแปรย่อย คือ ด้านความกังวล ด้านการมีสมาธิ ด้านเทคนิคในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ด้านความพึงพอใจในการเรียน และด้านการปรับตัว) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตัวแปรย่อย คือ ด้านการวางแผนในการเรียน ด้านการมีส่วนร่วมและร่วมมือ ด้านความขยันและตั้งใจเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านความอดทนต่อการเรียน) และความสำเร็จด้านเรียน ดังนั้นกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้แสดงใน Figure 1

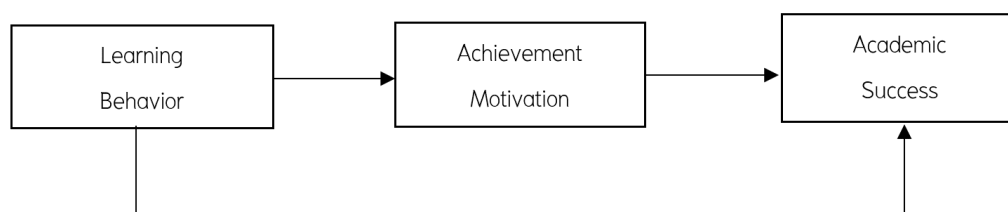

Figure 1 Research framework concept

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องอิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรูปแบบของการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก อำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดสระบุรี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2565 จำนวน 982 คน (Office of Admissions and Records, 2023) การกำหนดจำนวนขนาดตัวอย่างพิจารณาตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสมการโครงสร้าง ซึ่ง Hair et al. (2014) กล่าวว่าขนาดตัวอย่างควรมีจำนวนตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไปในกรณีที่กรอบแนวคิดการวิจัยไม่ซับซ้อน และ Kline (2011) ได้กล่าวว่าขนาดตัวอย่างควรมีจำนวนไม่น้อยกว่า 200 ตัวอย่างหรือ 5 เท่าของข้อคำถาม งานวิจัยในครั้งนี้มีข้อคำถาม 60 ข้อ ขนาดตัวอย่างจึงไม่ควรน้อยกว่า $60 \times 5 = 300$ ตัวอย่าง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ร่วมกับการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Sampling) และมีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 307 คน จึงถือว่าขนาดตัวอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขและสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก อำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดสระบุรี จำนวนทั้งสิ้น 307 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ 6 ข้อ คือ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ชั้นปี สัญชาติ และคณะที่ศึกษา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ พัฒนาและปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ Sirisamphan (2007) Boonlaidet (2011), and Jaiwongya (2016) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านความกังวล 5 ข้อ ด้านการมีสมาธิ 5 ข้อ ด้านเทคนิคในการเรียน 5 ข้อ ด้านการทดสอบตนเอง 5 ข้อ ด้านความพึงพอใจในการเรียน 5 ข้อ และด้านการปรับตัว 5 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาและปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ Kaewkool (2008), and Chaisiri et al. (2020) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผนในการเรียน 5 ข้อ ด้านการมีส่วนร่วมและร่วมมือ 5 ข้อ ด้านความขยันและตั้งใจเรียน 5 ข้อ ด้านความรับผิดชอบของตนเอง 5 ข้อ และด้านความอดทนต่อการเรียน 5 ข้อ และส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จด้านการเรียน พัฒนาและปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ Putsom and Sundaresan (2022) จำนวน 5 ข้อ ทั้งนี้มาตรวัดสำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 1 ใช้มาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตรวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal) ส่วนที่ 2 3 และ 4 ใช้มาตรวัดแบบอันตรภาค (Interval Scale) โดยใช้ Likert Scale แบบ 5 ระดับ กำหนดค่าคะแนน คือ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาไปตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยเทคนิคหาค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 (Rovinelli & Hambleton, 1977)

2. การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach จำนวน 2 ครั้ง คือ ครั้งที่หนึ่งก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำข้อคำถามหลังตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ไปทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด ผลการตรวจสอบพบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด 60 ข้อเท่ากับ 0.93 และครั้งที่สองหลังจากเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 307 ชุด มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด 60 ข้อเท่ากับ 0.97 โดยการแยกวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นรายตัวแปรได้ดังนี้ พฤติกรรมการเรียนรู้ ($\alpha=0.94$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\alpha=0.92$) ความสำเร็จด้านการเรียน ($\alpha=0.90$) ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ มีค่ามากกว่า 0.70 (Cho & Kim, 2015) แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบทั้งความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าความเชื่อมั่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานและขออนุญาตจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยฯ หลังจากนั้นได้ขอความอนุเคราะห์จากเลขานุการแต่ละคณะวิชาเพื่อเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ หลังจากให้รวบรวมและดำเนินการส่งคืนแก่ผู้วิจัย

จริยธรรมและจรรยาบรรณของการวิจัย

ผู้วิจัยได้รับการอนุญาตให้ศึกษางานวิจัยในหัวข้อนี้จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ตามมติที่ประชุมเลขที่ RRDC 2023-22 ทั้งนี้แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจประเมินถึงความถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งการเก็บข้อมูลได้แจ้งสิทธิ์แก่ผู้ตอบแบบสอบถามให้รับทราบว่าข้อมูลทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับและไม่นำไปเปิดเผยสู่สาธารณะชน และจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์รายงานผลการวิจัย และอภิปรายผลในภาพรวมเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการเป็นสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาเพื่อบรรยายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความสอดคล้องระหว่างตัวแปรของแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเงื่อนไข คือ ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 4.00 ค่า p-value ต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.05 ค่า Comparative Fit Index (CFI) มีค่ามากกว่า 0.97 ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบของ Tucker และ Lewis (TLI) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.95 ค่า Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 และค่า Root Mean Square Residual (RMR) มีค่าน้อยกว่า 0.05 (Hair et al. 2014)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมโดยใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์

มาตรฐาน คือ ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 4.00 ค่า p-value ต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือไม่ต่ำกว่า 0.05 ค่า Goodness of Fit Index (GFI) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 ค่า Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่า Normed Fit Index (NFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่า Incremental Fit Index (IFI) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 และค่า Comparative Fit Index (CFI) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 (Kline, 2016)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 มีอายุระหว่าง 19 ปี – 21 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 มีสัญชาติไทย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และกำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างตัวแปรของแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior) มี 6 องค์ประกอบย่อย คือ ด้านความกังวล (Anxiety) ด้านการมีสมาธิ (Aspect of concentration) ด้านเทคนิคในการเรียน (Techniques for studying) ด้านการทดสอบตนเอง (Self-testing) ด้านความพึงพอใจในการเรียน (Satisfaction) และด้านการปรับตัว (Aspect of adaptation) ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Motivation) มี 5 องค์ประกอบย่อย คือ ด้านการวางแผนในการเรียน (Personal learning) ด้านการมีส่วนร่วมและร่วมมือ (Participation and cooperation) ด้านความขยันและตั้งใจเรียน (Diligence and Intention) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (Self-responsibility) และด้านความอดทนต่อการเรียน (Tolerance) และองค์ประกอบความสำเร็จด้านการเรียน (Academic Success) พบว่า ทุกค่ามีความสอดคล้องเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกเงื่อนไข

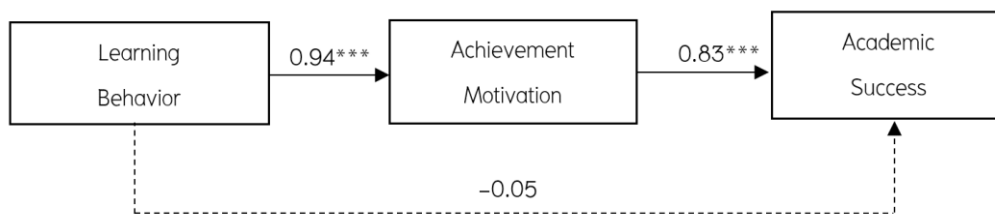
ตารางที่ 1 ค่าความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบ

Table 1 Consistency values of each component

Variables	χ^2/df <4.00	p-value >0.05	CFI >0.97	TLI >0.95	RMSEA <0.05	RMR <0.05
Learning Behavior						
1. Anxiety	2.05	0.15	1.00	0.98	0.05	0.02
2. Concentration	2.02	0.19	1.00	0.98	0.05	0.02
3. Techniques for studying	1.01	0.37	1.00	1.00	0.01	0.01
4. Self-testing	0.98	0.43	1.00	1.00	0.00	0.02
5. Satisfaction	0.31	0.74	1.00	1.01	0.00	0.00
6. Adaptation	1.56	0.20	1.00	0.99	0.04	0.01
Achievement Motivation						
1. In learning planning	1.29	0.28	1.00	1.00	0.03	0.01
2. Participation and Cooperation	0.09	0.92	1.00	1.02	0.00	0.00
3. Diligence and Intention	1.21	0.30	1.00	0.99	0.03	0.02
4. Self-responsibility	0.80	0.45	1.00	1.00	0.00	0.01
5. Tolerance	0.59	0.56	1.00	1.01	0.00	0.01
Academic Success	0.48	0.70	1.00	1.01	0.00	0.01

การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลของกรอบแนวคิดการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของพฤติกรรม การเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความสำเร็จด้านการเรียน พบว่าค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.09 ค่า p-value เท่ากับ 0.27 ค่า Goodness of Fit Index (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่า Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) เท่ากับ 0.94 ค่า Normed Fit Index (NFI) เท่ากับ 0.98 ค่า Incremental Fit Index (IFI) เท่ากับ 1.01 และค่า Comparative Fit Index (CFI) เท่ากับ 1.00 ทุกค่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ดู Figure 2 ประกอบการอธิบาย

$\chi^2/df = 1.09$, p-value = 0.27, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, NFI = 0.98, IFI = 1.00, CFI = 1.00

Figure 2 Empirical data of learning behavior, achievement motivation and academic success

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE)

Table 2 Results of Direct Effect (DE), Indirect Effect (IE) and Total Effect (TE)

Dependent Variables	Independent Variables	
	Learning Behavior	Achievement Motivation
Achievement Motivation	DE = 0.94***	–
	IE = 0.00	–
	TE = 0.94***	–
Academic Success	DE = –0.05	DE = 0.83***
	IE = 0.78	IE = 0.00
	TE = 0.73	TE = 0.83***

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการศึกษอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการศึกษอิทธิพลทางตรงระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการศึกษอิทธิพลทางตรงระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

วัตถุประสงค์ที่ 4 ผลการศึกษอิทธิพลทางอ้อมระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ทั้งนี้สอดคล้องกับ Zhang and Chen (2021) พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจอย่างแข็งแกร่ง พฤติกรรมการเรียนรู้นำไปสู่โอกาสทางการศึกษาที่ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง แรงจูงใจเป็นผลมาจากพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความคาดหวัง หากขาดพฤติกรรมเรียนรู้ที่คาดหวังจะทำให้แรงจูงใจด้านการเรียนรู้อ่อนลง นอกจากนี้ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเรียนรู้ที่ดีเป็นผลมาจากแรงจูงใจที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในอนาคต พฤติกรรมเรียนรู้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ต้องการจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Urhahne and Wijnia (2023) พบว่าพฤติกรรมเรียนรู้สามารถอธิบายแรงจูงใจทางวิชาการก่อให้เกิดผลลัพธ์และ

ผลที่ตามมาเป็นการบูรณาการพฤติกรรม การกระทำ สถานการณ์ ตัวตน เป้าหมายซึ่งนำไปสู่แรงจูงใจที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sankham et al. (2022) พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจที่จะความสำเร็จด้านการเรียนจะตั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายด้านการเรียนและเป้าหมายชีวิตด้วยการทุ่มเทพล้งอย่างเต็มที่เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Jiraworapong (2010) ซึ่งพบว่าแรงจูงใจช่วยให้ผู้เรียนขยันหมั่นเพียรและเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์ในการเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Thammawatana (2012) ซึ่งพบว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งถ้าผู้สอนสร้างแรงจูงใจควบคู่กับทักษะ วิธีการสอน ย่อมทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนตามที่ผู้เรียนได้ตั้งความหวังไว้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Kratanuttha (2020) กล่าวว่า พฤติกรรมที่ทำให้ชีวิตไม่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย ขาดเป้าหมายที่ชัดเจนหรือไม่ทราบเป้าหมายในอนาคต เมื่อพบกับปัญหาและอุปสรรคจะท้อแท้ยอมแพ้สุดท้ายจะทำให้ล้มเลิกความตั้งใจที่จะไปสู่ความสำเร็จ เป็นบุคคลที่ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญและไม่มีการวางแผนทำให้ขาดความเป็นระเบียบและความมีวินัยต่อตนเอง อีกทั้งยังขาดแรงบันดาลใจ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้ที่มีความคิดเชิงลบเมื่อพบกับปัญหามักจะหลีกเลี่ยงและไม่กล้าเผชิญกับปัญหา นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองสูง ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำของผู้อื่น และไม่รู้จักตนเอง พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Perry (2001) พบว่าผู้เรียนไม่สามารถตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องทางการเรียนของตน ตลอดจนขาดการเอาใจใส่ในการเรียนด้วยเหตุผลนี้พฤติกรรมการเรียนรู้จึงไม่มีผลต่อความสำเร็จด้านการเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Phetsombat and Phegtsute (2021) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ด้านการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบเป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษาและทำให้นักศึกษาเกิดความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนตามเป้าหมายต่อไป

สรุปผล

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจเรียน เช่น สติปัญญาของผู้เรียน การมีทักษะในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน ความถนัดในการเรียน ความมานะพากเพียรในการเรียน พฤติกรรมเหล่านี้มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียนที่เกิดจากความปรารถนาหรือความต้องการที่จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนที่มีความขยันหมั่นเพียรไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางการเรียนรู้ มีความพยายามค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาทางการเรียนที่เกิดขึ้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เหล่านี้จะมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของผู้เรียน แต่จากการวิจัยข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าผู้เรียนจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น มีความมุ่งมั่นในการเรียน การทบทวนบทเรียน การอ่านหนังสือล่วงหน้า การทำการบ้านหรือแบบฝึกหัด รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาจะไม่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียน เนื่องจากขาดแรงจูงใจที่ปรารถนาหรือต้องการให้ตนเองประสบความสำเร็จด้านการเรียน ซึ่งเป็นการยืนยันว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่บรรลุความสำเร็จหากขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้สอนควรกระตุ้นให้ให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เนื่องจากเป็นตัวแปรที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ปกครองกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยการแสดงออกถึงการกระทำหรือกิจกรรมต่างๆ ด้านการเรียนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้า การทำความเข้าใจบทเรียนล่วงหน้า การตอบคำถามของผู้สอน การไม่ขาดเรียน การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมในขณะเรียน การตอบคำถามของผู้สอน การมีสมาธิในการเรียน การตั้งคำถามกรณีที่ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน รวมถึงการทบทวนบทเรียนที่ได้ศึกษาไปแล้ว การทำการบ้านหรือแบบฝึกหัด การเข้าห้องสมุดค้นคว้า รวมถึงผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและแสดงออกถึงแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จด้านการเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ ผู้สอนควรออกแบบวิธีการสอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จด้านการเรียนด้วยการสอนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และผู้สอนจะต้องให้สร้างแรงจูงใจของผู้เรียนจากภายในและภายนอก มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของผลที่จะตามมาของความรู้ที่ได้รับ เห็นคุณค่าของความมุ่งมั่นด้านการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของนักศึกษานานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหาร และผู้ปกครองควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งสู่ความสำเร็จด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวคิดเชิงบวก มีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ เปิดรับและรับฟังคำแนะนำของผู้อื่น และรู้จักและเข้าใจถึงความสามารถของตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียน นอกจากนี้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรเข้าใจถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลไปประกอบการจัดทำและพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและเกิดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชียแปซิฟิก โดยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ ผู้สอนและผู้เรียนต้องตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียน ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและมีสมาธิในการเรียนและตั้งใจเรียนเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ และผู้เรียนควรให้ความสำคัญกับการศึกษาและศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ตนเองได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการปฏิบัติงานในอนาคต นอกจากนี้ผู้สอนควรเอาใจใส่ผู้เรียนด้วยการจัดบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน การออกแบบสื่อการสอนที่เหมาะสม ไม่ควรมีเนื้อหาที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จด้านการเรียนของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติขั้นสูง คือ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) และนำมาข้อคำถามมาจากการวิจัยในอดีตที่ได้รับการศึกษามาแล้ว ข้อคำถามอาจไม่สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรใช้การวิจัยแบบผสม (Mix Method) เช่น การสัมภาษณ์หรือการอภิปรายกลุ่ม เพื่อสร้างและออกแบบข้อคำถามให้สอดคล้องและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เครื่องมือที่นำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมีความเหมาะสมมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก แม้ว่าจะมีขนาดตัวอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขทางสถิติ แต่เป็นสถาบันการศึกษาเพียงแห่งเดียว ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันการศึกษาหลายๆ แห่ง เช่น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เพื่อให้ขนาดตัวอย่างหรือสถาบันการศึกษามีขนาดใหญ่ ซึ่งจะทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น

3. ผลการศึกษาเชิงประจักษ์สำหรับการวิจัยในครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จของนักศึกษาซึ่งแตกต่างจากวรรณกรรมในอดีต เช่น Suwanprasert (1998), and Phetsombat and Phegtsute (2021) แม้ว่าจะมีงานวิจัยสนับสนุนว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการเรียน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรนำตัวแปรพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จด้านการเรียนของนักศึกษามาศึกษาอีกครั้งเพื่อทดสอบความถูกต้องต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

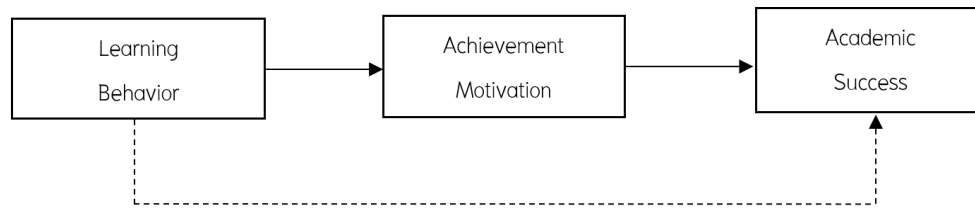

Figure 3 Body of knowledge in learning behavior, achievement motivation and academic success

จากงานวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียนจำเป็นต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญ โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียน คือ มีการวางแผนในการเรียนของตนเองให้ชัดเจน มีการมีส่วนร่วมและร่วมมือกับอาจารย์ในชั้นเรียน มีความขยันและการตั้งใจใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีความอดทนต่อการเรียนแม้ว่าจะมีความยากลำบากแต่ควรมีความมุ่งมั่นด้านการเรียน ดังนั้นองค์ความรู้ใหม่ในครั้งนี้บ่งชี้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียน

References

- Bakar, N. A., Alsmadi, M. S., Ali, Z., Shuaibu, A., & Solahudin, M. H. (2022). *Influence of Students' Motivation on Academic Achievement Among Undergraduate Students in Malaysia. Journal of Positive School Psychology, 6*(2), 3443–3450.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Prentice–Hall.
- Boonlaidet, N. (2011). *The Adjustment of the First Year Undergraduate Students of Faculty of Science at Burapha University*. Faculty of Science, Burapha University.
<http://www.lib.buu.ac.th/st/ST0002601.pdf>
- Chidmongkol, R., & Boribal, P. (2013). Factors Affecting Achievement Motivation of Nursing Students at the Boromarajonani College of Nursing, Udonthani. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health, 22*(1), 98–108. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/4843>
- Chaisiri, D., Songsanit, S., & Simmatun, P. (2020). The Enhancement of Learning Motivation by Using Blended Learning with Gamification for Matthayomsueksa 4 Students of Phadungnaree School. *In The 21st National Graduate Research Conference (Online)*. March 27, 2020, Khon Kaen University.

- Cho, E., & Kim, S. (2015). Cronbach's Coefficient Alpha: Well-Known but Poorly Understood. *Organizational Research Methods*, 18(2), 207–230.
<https://doi.org/10.1177/1094428114555994>
- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (2008). “Facilitating Optimal Motivation and Psychological Well-Being Across Life's Domains”: Correction to Deci and Ryan (2008). *Canadian Psychology/ Psychologie Canadienne*, 49(3), 262. <https://doi.org/10.1037/0708-5591.49.3.262>
- Holland, J. L. (1959). A Theory of Vocational Choice. *Journal of Counseling Psychology*, 6(1), 35–45. <https://doi.org/10.1037/h0040767>
- Hair, J. F., Sarstedt, M., Hopkins, L., & Kuppelwieser, V. G. (2014). Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM): An Emerging Tool in Business Research. *European Business Review*, 26(2), 106–121.
- Jaiwongya, R. (2016). *Satisfaction of Nonparametric Statistics Course (ST423) by Project-based Learning*. In IMPACT Exhibition and convention Center, 9th RMUTNC: Creative RMUT and Sustainable Innovation for Thailand 4.0.
- Jiraworapong, P. (2010). Accelerated Learning. *Journal of Education Burapha University*, 21(2), 1–8.
- Kaewkool, N. (2008). *Factors Affecting on Students' Study Competency at Surindra Rajabhat University*. (Master thesis) Graduate Program, Silpakorn University.
- Kline, R.B. (2011). *Convergence of Structural Equation Modeling and Multilevel Modeling*. In M. Williams, & W. P. Vogt the SAGE handbook of innovation in social research methods (pp. 562–589). SAGE. DOI: <https://dx.doi.org/10.4135/9781446268261.n31>
- Kline, R.B. (2016). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. The Guilford Press.
- Kratanuttha, M. (2020). *10 Habits That Make Life Failing*. <https://www.drfish.training/17161218/10-พฤติกรรมที่ทำให้ชีวิตไม่ประสบความสำเร็จ>
- Mapobsuk, W. (1997). *General Psychology*. Academic Promotion Center.
- Muangkaew, K. (2018). Factors Affecting Self-Development Behaviors of Students at Silpakorn University, Sanam Chandra Palace Campus. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(2), 197–215.
- Office of Admission and Record. (2023). *Number of Students*. Retrieved from <https://www.apiu.edu/th/>.
-

- Panthong, K. (2002). *Factors Affecting Study Behavior of Students According at Phranakhon Rajabhat Institute Educational in Bangkok*[Master's thesis, Srinakharinwirot University].
- Perry, R., Hladkyj, S., Pekrun, R., & Pelletier, S. (2001). Academic Control and Action Control in the Achievement of College Students: A Longitudinal Field Study. *Journal of Educational Psychology*, 93(4), 776–789. DOI:10.1037/0022-0663.93.4.776
- Phetsombat, P., & Phegtsute, A. (2021). The Learning Behavior of Students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. *The Journal of Research and Academics*, 4(4), 235–244. <https://doi.org/10.14456/jra.2021.96>
- Ploysuwan, C., Pidej, K., Posri, S., & Puengching, T. (2020). Factors Affecting to Learning Achievement Motivation of Nursing Students, Faculty of Nursing, Huachiew Chalermprakiet University. *Journal of Nursing and Education*, 13(1), 97–113. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JNAE/article/view/240624>
- Putsom, W., & Sundaresan, A. (2022). The Causal Influence of Student Activity Participation and Learning Outcomes on Fulfillment of Student Academic Goals. *Human Behavior, Development & Society*, 23(2), 62–72.
- Research Committee of Ramkhamhaeng University. (2013). *Factors Affecting Success in Undergraduate Studies of Ramkhamhaeng University Students' Academic Resources Branch in Honor of Nakhon Si Thammarat Province*. http://www.nst.ru.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=75:2013-12-04-04-27-06&catid=9&Itemid=179.
- Rovinelli, R., & Hambleton, R. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Dutch Journal of Education Research*, 2, 49–60.
- Samparu, S. (1996). *Psychological Factors Influencing the Achievement in Life Experience Courses of Prathom Suksa VI Students in Changwat Nakhonratchasima*[Master's thesis, Khon Kaen University].
- Sankham, S., Putsom, W., & Putsom, S. (2022). The Relationship Between Time Management and Academic Achievement of Students at International University. *Journal of Nakhonratchasima College (Humanities and Social Sciences)*, 16(2), 115–131. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/hsjournalnmc/article/view/261252>
- Sawatdipong, C. (2003). *Factors Affecting Graduation of Sankhampaeng Technical College Students*[Master's thesis, Chiang Mai University].
-

- Shekhar, C., Malik, R. & Singh, I. (2021). *Study of Achievement Motivation in Relation to Parental Encouragement. International Journal of Applied Social Science*, 8(7-9), 175-180.
- Sirisamphan, O. (2007). *Study of Student Learning: Faculty of Education Silpakorn University*. Faculty of Education Silpakorn University. https://educ.su.ac.th/2013/images/stories/100755_07.pdf
- Suwanprasert, T. (1998). *Variables Related to Learning Behavior of Junior High School Students Under the Department of General Education at Prachinburi Province*[Master's thesis, Srinakharinwirot University].
- Suwanprasert, B. (2001). *Curriculum Development with Child Center*. Seangsin.
- Thamawatana, M. (2012). Motivation Strategies to Efficacy in Classroom: Case Study of Students to Practice the Teaching in School, Faculty of Education, Burapha University. *Journal of Education*, 23(3), 17-26.
- Urhahne, D., & Wijnia, L. (2023). Theories of Motivation in Education: An Integrative Framework. *Educational Psychology Review*, 35(2), 1-35.
<https://doi.org/10.1007/s10648-023-09767-9>
- Zhang, G., & Chen, C. (2021). A Study on the Relationship Between Learning Motivation and Learning Effectiveness of Personnel Based on Innovation *Capability. Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.772904>